Ritselmanagement

Adelaarshorst

Met *ritselmanagement* kwam ik in mei 2014 voor het eerst in aanraking, al wist ik dat toen nog niet. Ik interviewde Gerlinda Tijhuis voor het boek over Draagvlak en Draagkracht dat we toen in voorbereiding hadden. Zij is gebiedsmanager van Voorstad Oost, de wijk in Deventer die de Adelaarshorst herbergt, het voetbalstadion van Go Ahead Eagles. Ze vertelde over haar aanpak die ertoe leidt dat in de wijk tal van concrete resultaten worden geboekt die zijn geïnitieerd, gerealiseerd en gedragen door bewoners van de wijk zelf. Die aanpak heette toen nog geen ritselmanagement, maar was het al wel.

Wervend

Inmiddels heeft ze er een boekje over gemaakt, dat reflecteert hoe Gerlinda over het onderwerp praat: wervend en ter zake. *Ritselmanagement voor dummies* heet het. In de inleiding beschrijft ze kort wat het in Voorstad Oost, vijf jaar geleden in Deventer de wijk met de meeste problemen, heeft opgeleverd. “Hier werd meer opbouwwerk ingezet dan in alle andere wijken, omdat bewoners niet in beweging kwamen. De wijk heeft de afgelopen jaren een ware metamorfose ondergaan. (…) Onderzoek toont aan dat de participatiebereidheid in Voorstad Oost zelfs 10 procent hoger ligt dan in de rest van onze stad en dorpen. De huizenprijzen stijgen en bewoners en ondernemers tonen daadkracht.”

© OIO - Bureau voor Organisaties in Ontwikkeling

Diers

Onlangs werd het boekje gepresenteerd, op een *event* waar ook Jim Diers en Frans Soeterbroek een inhoudelijke bijdrage leverden. Diers is de auteur van *Neighbor Power: Building Community the Seattle Way* en bovenal een buitengewoon enthousiast verteller. Hij laat met tal van voorbeelden zien, hoe gemeenschappen in wijk en buurt prima zelf in staat zijn om ideeën te genereren over de inrichting van de buitenruimte en van gemeenschappelijke voorzieningen en die ook zelf weten uit te voeren, waardoor die gemeenschappen (nog) hechter worden dan ze waren. Hij vertelt met een aanstekelijke blijmoedigheid dat volharding, dwarsdenken en eigenwijsheid lonen en tot vrolijk makende resultaten leiden, zodat je meteen denkt: "Zo maar doen dan!".

Handig

Eigenwijs was ook zijn verklaring van de herkomst van het woord *community*, dat zou zijn opgebouwd uit de Latijnse woorden *cum* ("met, of samen") en *munus* ("giften"). Ik vraag het me af, maar Diers maakt er handig mee duidelijk dat zijn aanpak er mede op is gebaseerd, dat we een gemeenschap maken tot wat ze is, door er onze kennis, kunde, tijd, inzet et cetera aan te *geven*.

Daar ligt ook de verbinding tussen de aanpak van Jim Diers en het ritselmanagement van Gerlinda Tijhuis. Ze schrijft: "Netwerken ontstaan door het delen van 'gifts' (talenten, passie, kwaliteiten) en eigenaarschap. (…) Ritselmanagement is mogelijk maken dat een buurt zijn eigen bronnen en kracht kan aanspreken volgens de normen van een sociaal systeem".

© OIO - Bureau voor Organisaties in Ontwikkeling

Niet-normatief

Nadat Soeterbroek beider aanpak in een breder en normatief maatschappelijk perspectief had geplaatst realiseerde ik me dat de aantrekkingskracht van Diers en Tijhuis voor mij juist zit in hun concrete, niet-normatieve benadering van het bouwen aan krachtige gemeenschappen. Ze zeggen niet "Deze aanpak is beter dan een andere", ook niet "Wat is de overheid toch dom bezig" en al helemaal niet "Je moet het doen zoals ik zeg". Het verhaal dat zij vertellen is: "Dit werkt in onze praktijk. Doe er je voordeel mee in die van jou." Ritselen is niet iets om in abstracto over te praten. Ritselen is vooral *doen*.

(101215)

© OIO - Bureau voor Organisaties in Ontwikkeling